

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

A6-0030/2009

27.1.2009

RAPORT

Riiklike energiatõhususe tegevuskavade järelmeetmed: esimene hinnang
(2008/2214(INI))

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon

Raportöör: András Gyürk

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	13
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	16
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	20

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

riiklike energiatõhususe tegevuskavade järelmeetmete ja esimese hinnangu kohta (2008/2214(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu 7. detsembri 1998. aasta resolutsiooni energiatõhususe kohta Euroopa Ühenduses¹;
- võttes arvesse komisjoni teatist pealkirjaga „Energiatõhususe tegevuskava: potentsiaali realiseerimine“ (KOM(2006)0545);
- võttes arvesse eespool nimetatud komisjoni teatisele lisatud järgmisi komisjoni töödokumente: tegevuskava analüüs (SEK(2006)1173), tegevuskava mõjuhindang (SEK(2006)1174) ja selle kokkuvõte (SEK(2006)1175);
- võttes arvesse komisjoni teatist pealkirjaga „Euroopa energiapoliitika“ (KOM(2007)0001);
- võttes arvesse eesistujariigi järeldusi 8. ja 9. märtsi 2007. aasta Euroopa Ülemkogul seoses Euroopa Ülemkogu tegevuskavaga (2007–2009) – Euroopa energiapoliitika (7224/1/07);
- võttes arvesse nõukogu 22. septembri 1992. aasta direktiivi 92/75/EMÜ kodumasinatate energia ja muude ressursside tarbimise näitamise kohta märgistuses ja ühtses tootekirjelduses²;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/91/EÜ ehitiste energiatõhususe kohta³;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta direktiivi soojus- ja elektrienergia koostootmise stimuleerimiseks siseturu kasuliku soojuse nõudluse alusel⁴;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2005. aasta direktiivi, mis käsitleb raamistiku kehtestamist energiat tarbivate toodete ökodisaini nõuete sätestamiseks⁵;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiivi 2006/32/EÜ, mis käsitleb energia lõpptarbimise tõhusust ja energiateenuseid⁶;
- võttes arvesse nõukogu 18. detsembri 2006. aasta otsust 2006/1005/EÜ Ameerika Ühendriikide valitsuse ja Euroopa Ühenduse vahelise kontoriseadmete

---

¹ EÜT C 394, 17.12.1998, lk 1.

² EÜT L 297, 13.10.1992, lk 16.

³ EÜT L 1, 4.1.2003, lk 65.

⁴ ELT L 52, 21.2.2004, lk 50.

⁵ ELT L 191, 22.7.2005, lk 29.

⁶ ELT L 114, 27.4.2006, lk 64.

energiatõhususmargistuse programmide kooskõlastamise lepingu sõlmimise kohta¹;

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu ettepanekut võtta vastu määrus ühenduse kontoriseadmete energiatõhususmargistuse programmi kohta (KOM(2006)0576);
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta otsust nr 1639/2006/EÜ, millega kehtestatakse konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogramm (2007–2013)² ja eelkõige selle II jaotise III peatükki, mis käsitleb programmi „Arukas energeetika-Euroopa“;
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta otsust nr 1982/2006/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmendat raamprogrammi (2007–2013)³;
  - võttes arvesse oma 1. juuni 2006. aasta resolutsiooni energiatõhususe rohelise raamatu kohta ehk kuidas saavutada vähemaga rohkem⁴;
  - võttes arvesse oma 14. detsembri 2006. aasta resolutsiooni Euroopa strateegia kohta säästva, konkurentsivõimelise ja turvalise energia tagamiseks – roheline raamat⁵;
  - võttes arvesse komisjoni teatist esimese hinnangu kohta energia lõpptarbimise tõhusust ja energiateenuseid käsitleva direktiiviga 2006/32/EÜ ettenähtud riiklikele energiatõhususe tegevuskavadele (KOM(2008)11);
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu ettepanekut võtta vastu direktiiv taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta KOM(2008)0019);
  - võttes arvesse komisjoni teatist pealkirjaga „Energiatõhusus: eesmärgiks seatud 20% energiasäästu saavutamine“ (KOM(2008)0772);
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
  - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ja regionaalarengukomisjoni arvamust (A6-0030/2009),
- A. arvestades, et Euroopa Liit raiskab rohkem kui 20% energiast ebatõhususe tõttu ning 20% säästu eesmärgi saavutamise korral kasutaks EL ligikaudu 400 miljoni tonni naftaekvivalendi võrra vähem primaarenergiat ning CO₂ heitmed väheneksid ligikaudu 860Mt;
- B. arvestades, et energiatarbimine koos liikmesriikide energiaallikate valikuga, mis koosneb peamiselt traditsioonilistest energiaallikatest, on endiselt Euroopa Liidu suurim kasvuhoonegaaside heidete tekkepõhjus;

---

¹ ELT L 381, 28.12.2006, lk 24.

² ELT L 310, 9.11.2006, lk 15.

³ ELT L 412, 30.12.2006, lk 1.

⁴ ELT C 298 E, 8.12.2006, lk. 273.

⁵ ELT C 317 E, 23.12.2006, lk. 876.

- C. arvestades, et ohud, mis on seotud varustuskindluse ja varustamisest sõltuvusega, muutuvad seoses energiaallikate ELi importimisega üha keerukamaks;
- D. arvestades, et suuremad stiimulid finantskriisi või majanduslanguse ajal energiatõhususse investeerida ning nafta hinna volatiilsus ja ettearvamatus võivad aidata majandust ergutada;
- E. arvestades, et energiahindade tõus võib kujuneda üheks peamiseks vaesuse põhjuseks; arvestades, et energiatõhususe suurendamine on kõige tulemuslikum viis puudustkannatavate inimeste mõjutatavuse vähendamiseks;
- F. arvestades, et energiatõhususe suurendamine on ka kõige tasuvam viis saavutada siduvad heitmete vähendamise ja taastuvate energiaallikate osakaaluga seotud eesmärgid, mis EL on endale seadnud;
- G. arvestades, et energiatõhususe suurendamine ja selles peituvate võimaluste kasutamine on kõigi liikmesriikide huvides; arvestades, et oleks soovitatav kasutada erinevate liikmesriikide puhul erinevaid meetmete komplekte, mis vastaksid nende majanduslikele ja kliimaoludele;
- H. arvestades, et energiatõhususe meetmete abil on soovitud tulemuse saavutamine võimalik ainult siis, kui neid kohaldatakse kõigis valdkondlikes poliitikasuundades;
- I. arvestades, et komisjon peab võtma meetmeid, et ergutada liikmesriike rakendama energiatõhususe valdkonnas tehtud otsuseid, kuna mitmed liikmesriigid ei ole esitanud riiklikku energiatõhususe kava;
- J. arvestades, et rahvusvaheline majanduskriis ja energiaallikate hindade kasvav volatiilsus suurendavad energiatõhususe tähtsust, kuna see võib oluliselt tõsta Euroopa ettevõtete konkurentsivõimet;
- K. arvestades, et vastavalt komisjoni teatisele „Energiatõhusus: eesmärgiks seatud 20 % energiasäästu saavutamine“ on olemas reaalne oht, et 2020. aastaks seatud energiatõhususe eesmärk jääb saavutamata;
- L. arvestades, et ettepaneku kohaselt võtta vastu direktiiv taastuvate energiaallikate kasutamise edendamise kohta on liikmesriigid kohustatud edendama ja suurendama energiatõhusust ja energiasäästu, et saavutada hõlpsamalt taastuvenergiaga seotud eesmärgid;
- M. arvestades, et elumajade potentsiaalne energiasääst on ligikaudu 27%;
- N. arvestades, et endiselt puuduvad õiguslikult siduvad energiatõhususe eesmärgid nii ELi kui ka riiklikul tasandil;
- O. arvestades, et energiatõhususe projektide elluviimise suutlikkus on selgelt puudulik;
  - 1. tervitab liikmesriikide esitatud tegevuskavasid; samal ajal tunneb muret, et viivitused kavade esitamisel ja mitmete riiklike tegevuskavade sisu osutavad puudustele, mis võivad ELi energiatõhususe ja kliimakaitse eesmärkide saavutamise ohtu seada; rõhutab, et nüüd

tuleb energiatõhususe meetmed tulemuslikult ellu viia, muu hulgas arendada välja head tavad ja sünergiad ning pakkuda lõppkasutajatele energiatõhususe kohta paremat teavet ja nõuandeid;

2. peab õigeaegselt kavatsust 2009. aastal tegevuskavade läbivaatamise käigus üksikasjalikult kaaluda, millises ulatuses energiatõhususe valdkonna õigusaktid ja tegevuskavad hõlmavad kõiki säästmisvõimalusi, nagu ka vastutuse jaotumist komisjoni, liikmesriikide ning piirkondlike ja kohalike asutuste vahel rakendamise ja jõustamise osas;
3. nõuab tungivalt, et komisjon muudaks energiatõhususe ja energiasäästu Euroopa energiapoliitika nurgakiviks; väljendab heameelt, et komisjon on võtnud oma teatises pealkirjaga „Energiatõhusus: eesmärgiks seatud 20% energiasäästu saavutamine” kohustuseks koostada ELi läbivaadatud energiatõhususe tegevuskava; nõuab, et komisjon muudaks eesmärgi suurendada 2020. aastaks energiatõhusust 20% võrra õiguslikult siduvaks osaks hinnangust, mille ta peab koostama selle eesmärgi täitmise kohta otsuse nr .../2009/EÜ alusel, mis käsitleb liikmesriikide tegevust kasvuhoonegaaside heite vähendamisel, et täita ühenduse kasvuhoonegaaside heite vähendamise kohustused;
4. väljendab heameelt, et komisjon on suurendanud energiatõhususe valdkonnas inimressursse – ehkki neid pole täieliku toimimise jaoks ikka veel piisavalt –, mille tulemusel on kiirenenud õigusakti ettepanekute koostamine näiteks ökoloogilise tootedisaini, ehitiste energiatõhususe ja energiamärgistuse valdkonnas, transpordisektoris ja lõpptarbijaga seotud sisseseade osas; rõhutab, et õigusliku reguleerimise vajadus nimetatud valdkondades püsib;
5. peab direktiivi 2006/32/EÜ heaks reguleerivaks raamistikuks; samal ajal märgib, et kõnealust direktiivi kohaldatakse ainult aastani 2016 ja see on igal juhul liiga väheambitsioonikas, et suurendada energiatõhusust aastaks 2020 20 % võrra, mistõttu nõutakse liikmesriikide kogemuste põhjalikul uurimisel põhinevat direktiivi läbivaatamist 2012. aastal;
6. tervitab asjaolu, et mitmete liikmesriikide energiatarnijad ja ametiliidud on asunud kõnealuse direktiivi alusel oma tõhusate arvestite süsteeme täiustama ning kooskõlastama; märgib siiski, et praeguse reguleeriva raamistiku puhul on vähetõenäoline, et tõhusad arvestid majapidamistes laialdaselt kasutusele võetakse; toetab tõhusate arvestite kohustuslikku kasutuselevõtmist kõikides hoonetes 10 aasta jooksul pärast uue direktiivi jõustumist, millega muudetakse elektrienergia siseturu ühiseeskirju käsitlevat direktiivi 2003/54/EÜ; nõuab tungivalt, et komisjon jõustaks rangemalt direktiivi 2006/32/EÜ artikli 13 nõuded, et kiirendada tõhusate arvestite kasutuselevõtmist;
7. peab vajalikuks, et komisjon toetaks tõhusate arvestite kohustuslikuks muutmist ja viiks läbi põhjaliku uuringu liikmesriikide kogemuste kohta selles valdkonnas; peab vajalikuks, et tulevased eeskirjad sisaldaksid nõuet paigaldada koos elektriarvestitega tarbijate koju ka loetavad näidikud ning et komisjon pööraks tähelepanu arvestite ühilduvuse, andmeedastuse, diferentseeritud tariifide ja mikrotootmise eeskirjadele;
8. on seisukohal, et sätteid, mis tugevdavad avaliku sektori eeskujuandvat rolli, tuleks

toetada; arwab, et seoses energiahindade tõusuga tuleks avaliku sektori asutuste riigihankemenetluste jaoks määratleda energiatõhususe kriteeriumid;

9. tunnistas, et ehitiste energiatõhususe suurendamine võimaldab väga olulisel määral vähendada kasvuhoonegaaside heitmeid ja võidelda kliimamuutuse vastu, nii kohandumise kui ka kliimamuutuse põhjustega tegelemise kaudu;
10. julgustab liikmesriike võimaluse korral olulisel määral kasutama alternatiivseid taastuvenergiaallikaid, nagu tuul, biomass, biokütused ning samuti laine- ja loodete energia;
11. tervitab komisjoni ettevalmistusi direktiivi laiendamiseks ehitiste energiatõhususele ning väikese energiamahukusega ning süsinikdioksiidi heiteid mittetekitavate ehitiste standardiseerimisele ning nõuab ELi tasandi nõudeid „positiivse energiabilansiga” ehitiste kohta, sest sellega on võimalik lõpptarbivate kulutusi vähendada; nõuab tungivalt, et kehtestataks standardiseerimise täpne ajakava ja taastuvatest energiaallikatest pärit energia miinimumtasemed nii uute kui ka olemasolevate ehitiste jaoks;
12. rõhutab, et elumajad on üks kõige rohkem energiat raiskavatest sektoritest ning seepärast nõuab tungivalt ehitiste energiatõhususe rahalise toetamise suurendamist ning kehtivate finantsstiimulite võrdlemist riiklikes tegevuskavades määratletud kohustustega;
13. julgustab eelkõige liikmesriike ja piirkondi kasutama struktuurifonde oma territooriumil temaatiliste võrgustike loomiseks 2008. aasta tegevusprogrammiga „Arukas energeetika – Euroopa” sätestatud kooskõlastatud meetme raames, et saada teavet teiste ELi piirkondade tavade kohta seoses energia tõhusa kasutamisega ning vahetada selle valdkonna oskusteavet ja kogemusi;
14. rõhutab, et elumajade käsitlevate riiklike tegevuskavade energiapoliitikas tuleks seada prioriteediks majakarpide kvaliteedi parandamise väikese sissetulekuga isikute elukohtades, võttes arvesse asjaolu, et ettearvamatud kütusehinnad raskendavad oluliselt nende majapidamiste majanduslikku olukorda ja võivad tekitada tõsisid sotsiaalprobleeme;
15. tervitab õigeaegset ja jätkuvat täienduste tegemist õigusaktidesse, mis sisaldavad sätteid seadmete märgistamise ning minimaalse energiatõhususe kohta seoses tegevuskavaga ning ökodisaini ja märgistamise raamdirektiiviga; peab oluliseks suurendada õigusaktidega hõlmatud seadmete arvu ning ühtlasi jälgida tarbijate harjumusi;
16. soovib komisjonil uurida võimalust reguleerida väliseid toiteallikaid, mis varustavad mitut seadet, et vähendada ooteoleku energiakulu; palub komisjonil kooskõlas ökodisaini direktiivi (2005/32/EÜ) sätetega tagada, et need sätted hõlmaksid energiatõhususe osas toote kogu elutsükli; nõuab sellega seoses, et käesolevasse direktiivi lisataks sätted kogu elutsükli, toodete usaldusväärsuse ja parandatavuse kohta;
17. peab tähtsaks, et ettevõtjad, kes ei kuulu Euroopa heitkogustega kauplemise süsteemi, kaasataks energiatõhususe suurendamisse, eelkõige juhul, kui varjatud kulud või muud raskused takistavad energiatõhususe turu kujunemist; peab selliste energiatõhususe eesmärkide saavutamiseks vajalikuks, et lisaks ökodisaini laiendamisele võetaks

kasutusele nn valgete sertifikaatide süsteem; usub, et selleks peaks komisjon viima vajaliku kontrollimise lõpule niipea kui võimalik; märgib, et energiatõhusus võib olla liikmesriikide jaoks kohustuslike pingutuste jagamise eesmärkide saavutamisel võtmetähtsusega; rõhutab ehitiste energiatõhususe suurendamise eriti suurt potentsiaali kulusäästlikus heitmete vähendamises;

18. väljendab heameelt määruse 2008/xx/EÜ üle, millega kehtestatakse uute sõiduautode heitenormid väikesõidukite süsinikdioksiidiheite vähendamist käsitleva ühenduse tervikliku lähenemisviisi raames, ning konsultatsioonide üle sõidukite energiatõhusust käsitlevate täiendavate õigusaktide koostamiseks; rõhutab, et tööstuse kindluse huvides on oluline kehtestada ranged tulevased heitkoguste eesmärgid võimalikult kiiresti; on pettunud, et Euroopa Parlamendi nõutud CO₂ piirmäär 95g aastaks 2020 ei ole veel kinnitatud; märgib samas murega, et uus õigusakt ei tasakaalusta transpordisektori kasvavat energianõudlust;
19. tervitab linnalist liikumiskeskonda käsitleva rohelise raamatu koostamist (KOM (2007)0551), kuid märgib, et konkreetsete mõõdetavate sätete puudumisel ei ole tõhususreserve võimalik kasutada; palub komisjonil uurida, kuidas energiatõhusa linnaliikluse edendamine ja ühistranspordi arendamine võiksid mängida struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitikas suuremat rolli ning kuidas liikluse tõhususele saaks anda suurema kaalu projektide ühenduse kaasfinantseerimise tingimustes;
20. rõhutab, et teabe- ja kommunikatsioonivahendite levik on muutnud võimalikuks maanteetranspordi maksustamise meetodite kasutamise, mis hõlmavad lisaks kiirteedele ka muid teid; nõuab tungivalt, et uuritaks võimalusi siseturu jaoks ühtsete järelevalvet käsitlevate õigusaktide koostamiseks;
21. tervitab komisjoni ettepanekut tõhusa koostootmise edendamise kohta, kuid märgib, et selle tehnoloogia edendamine võib anda panuse ka kasuliku soojusenergia vajaduste rahuldamisse; märgib, et kaugküttesüsteemide puhul on võrgu tõhusus niisama oluline nagu tarbija kasutatavate seadmete tõhusus; on seisukohal, et edaspidi tuleks struktuurivahendite eraldamisel pöörata tunduvalt suuremat tähelepanu olemasolevate kaugküttesüsteemide võrgu tõhususele;
22. on endiselt arvamusel, et üksikute valdkondade poliitikameetmed on vastuolus Euroopa Liidu püüetega energiatõhusust saavutada; arvab, et sama kehtib ka praeguse struktuuri- ja ühtekuuluvustoetuste süsteemi kohta;
23. on seisukohal, et VKEdel on energiatõhususe suurendamisel tähtis roll, kuid nende võime energiasektori õigusakte või uusi standardeid täita on väiksem; seepärast on seisukohal, et Euroopa väikeettevõtlusalgatuses „Small Business Act” tuleks käsitleda ka energiatõhususega seotud teavet ja kontakte VKEdega;
24. palub liikmesriikidel olla ambitsioonikam ja muuta oma riiklikud energiatõhususe tegevuskavad praktilisteks vahenditeks, mis ei aita saavutada mitte ainult direktiivi 2006/32/EÜ kohaseid energiatõhususe eesmärgi, vaid ka laiemaid ja pikaajalisemaid eesmärgi, eelkõige selleks, et suurendada energiatõhusust aastaks 2020 vähemalt 20 %

- võrra ja täita siduvad riiklikud pingutuste jagamise eesmärgid heitkoguste vähendamisel;
25. palub liikmesriikidel minna kaugemale direktiivis 2006/32/EÜ sätestatud soovituslikust energiasäästu eesmärgist 9 % aastaks 2016 ning seada lõppeesmärgi saavutamiseks selged vahe-eesmärgid;
  26. arvab, et riiklikes tegevuskavades on vaja määratleda realistlikud ja põhjendatud siduvad eesmärgid ja määrata kindlaks meetmed, mille abil need eesmärgid saavutatakse;
  27. peab äärmiselt tähtsaks, et riiklikud tegevuskavad kohandataks geograafiliste, kliimaatiliste ja majandusstruktuuride ning tarbijaid puudutavate näitajatega, mis võivad piirkonniti tugevasti erineda;
  28. rõhutab energeetika ja territoriaalse ühtekuuluvuse vahelist suhet, nagu sellele on tähelepanu juhitud rohelises raamatus territoriaalse ühtekuuluvuse kohta (KOM(2008)0616) seoses energiatõhususe meetmete positiivse panusega säästvasse arengusse ja energiavarustuse kindlusesse, hästikavandatud ruumistrateegia olulisusega ning pikaajaliste lahenduste leidmisega kõikide piirkondade jaoks;
  29. peab vajalikuks, et riiklike tegevuskavade abil saavutataks püstitatud energiatõhususe eesmärgid tasuval viisil ja tagataks riigiabist saadav lisandväärtus;
  30. palub liikmesriikidel lisada oma olemasolevatesse riigiasutuste ja üldsuse suhtlusstruktuuridesse teave energiatõhususe, selle valdkonna heade tavade ning energia- ja kliimasektoris kehtestatud tarbijaõiguste kohta;
  31. peab möödapääsmatuks, et erinevalt mitmete liikmesriikide praegustest tavadest koostataks riiklikud tegevuskavad kohalike ja piirkondlike omavalitsuste, kodanikuühiskonna organisatsioonide ja majanduspartnerite olulisel osavõtul, et tagada parem rakendamine rohujuure tasandil;
  32. peab tähtsaks, et riiklikes tegevuskavades pöörataks erilist tähelepanu energiahindade tõusust tingitud vaesusele ja tagataks vaesuseohus isikutele asjakohane kaitse; on seisukohal, et energiatõhususe ja teadlikkuse suurendamine on väga tähtis ja kiireloomuline ülesanne;
  33. peab oluliseks, et liikmesriigid lisaksid riiklikesse energiatõhususe tegevuskavadesse asjakohased rahastamisvahendid energiasäästuks, nagu on nõutud direktiivi 2006/32/EÜ artiklis 9; on arvamusel, et rahastamisvahendite kavandamisel tuleks püüda ületada energiatõhususe suurendamise teadaolevaid takistusi, nagu kulu/tulu jaotumine omaniku ja üürilise vahel ning pikem tagasimakseperiood, mida on vaja, kui vanemaid ja raskesti hooldatavaid hooneid viiakse kooskõlla praeguste energiatõhususe standarditega;
  34. peab vajalikuks, et riiklikes tegevuskavades rõhutataks eriti seda, kuidas valitsused kavatsevad edendada ja toetada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete investeerimist energiatõhususse; rõhutab seepärast, et selliseid investeeringuid tuleks eriti arvesse võtta riiklike tegevuskavade koostamisel;

35. märgib kahetsusega, et enamikus liikmesriikides on energiatõhususe projektidele eraldatud vahendid endiselt ebapiisavad ega võta piisavalt arvesse piirkondlike erinevusi; palub liikmesriikidel ja piirkondadel keskenduda oma vastavate uuenduslike meetmete operatiivkavade elluviimisele, et arendada välja kulusäästlikud energiatõhususe lahendused;
36. rõhutab vajadust neid meetmeid nüüdsest alates tulemuslikult rakendada, sh arendada välja head tavad ja sünergiad ning organiseerida energiatõhususe sektori erinevate ja hajali paiknevate osaliste vahel teabevahetust ja koordineerimist;
37. rõhutab, et 2011. aasta uutes riiklikes tegevuskavades on vaja terviklikumaid ja selgemaid kohustusi, et luua turuosalistele soodne ärikeskkond ja prognoositavad investeerimistingimused;
38. rõhutab, et erasektor peaks riiklike meetmete toel mängima suuremat rolli uutesse säästvatesse energeetikatehnoloogiatesse investeerimisel ja nende arendamisel, võttes samuti uuenduslikke meetmeid, et omandada rohkem energiatõhususele keskendunud lähenemisviisi;
39. rõhutab ELi ametiasutuste strateegilist rolli – eriti piirkondlikul ja kohalikul tasandil – vajaliku institutsioonilise toetuse tõhusamal rakendamisel energiatõhususe algatuste jaoks, nagu on kirjeldatud direktiivis 2006/32/EÜ; soovib tugevdada kitsalt piiritletud teabe- ja koolituskampaaniaid, kasutades näiteks kergesti mõistetavaid energiatõhususe märgiseid, ning energiaga seotud katseprojekte ja koolitusi nende piirkondlike ja kohalike asutuste territooriumil, kelle eesmärk on suurendada kodanike teadlikkust ja muuta nende käitumist;
40. kutsub liikmesriike üles töötama välja pikaajalisi energiatõhususest teadlikkust tõstvaid kampaaniaid, keskendudes nii avalike kui ka erahoonete energiatõhususele ning veendes üldsust selles, et energiatõhusus säästab nende raha;
41. palub komisjonil esitada esimese vooru kavade kohta põhjalik analüüs, et viivituste põhjused oleksid täielikult teada, ja võtta jõulisi meetmeid edasiste viivituste ja esitamata jätmistega vastu; palub komisjonil uurida ühenduse ja liikmesriikide tasandil iga valdkonna poliitikasuundade vastavust energiatõhususe eesmärkidele; peab sellega seoses hädavajalikuks ühenduse toetuskavade üksikasjalikku läbivaatamist;
43. palub komisjonil oluliselt suurendada struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi nende vahendite osakaalu, mida kasutatakse olemasolevate hoonete energiatõhususe parandamiseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1080/2006 (Euroopa Regionaalarengu Fondi kohta)¹ artikli 7 kohaselt, ning nõuda liikmesriikidelt selle võimaluse täielikku ärakasutamist;
44. julgustab eelkõige liikmesriike ja eriti piirkondi kasutama struktuurifonde oma territooriumil temaatiliste võrgustike loomiseks 2008. aasta tegevusprogrammiga „Arukas energeetika – Euroopa” sätestatud kooskõlastatud meetme raames, et saada

---

¹ ELT L 210, 31.7.2006, lk 1.

teavet teiste ELi piirkondade tavade kohta seoses energia tõhusa kasutamisega ning vahetada selle valdkonna oskusteavet ja kogemusi;

45. palub komisjonil struktuurifondide järgmisel programmiperioodil toetada energiatõhususe eesmärke, tugevdada nende eesmärkidega seotud prioriteetseid eesmärke ning toetada konkreetsete meetmete ja tehnoloogia edendamist energia säästmiseks ja selle tõhusaks kasutamiseks, sealhulgas edendades partnerlust sellistes projektides nagu hoonete renoveerimine, tänavavalgustuse ajakohastamine ja keskkonnasäästlik transport, kaugkütteseadmete ajakohastamine ning kütte ja elektri tootmine;
46. palub komisjonil võtta vastu meetmed, mis on vajalikud liikmesriikidele piisava institutsioonilise suutlikkuse andmiseks, et koostada ja ellu viia tõhusad riiklikud tegevuskavad, sealhulgas konkreetsete meetmete, nt ehitiste energiasertifikaatidega seotud kohustustest tulenevate meetmete ametliku järelevalve ja kvaliteedikontrolli abil; palub komisjonil luua avaliku andmebaasi liikmesriikide energiatõhususe meetmete ja/või nende rakendamise oluliste elementide kohta;
47. palub komisjonil kehtestada riiklike energiatõhususe tegevuskavade ühtlustatud tüüpvormide, meetodika ja hindamisprotsessi miinimumnõuded; märgib, et sellega vähendatakse liikmesriikide halduskoormust, tagatakse hästi põhjendatud riiklikud energiatõhususe tegevuskavad ja hõlbustatakse võrdleva analüüsi tegemist; usub, et nimetatud ühtlustatud tüüpvorm ja meetodika peavad sisaldama eri sektoreid käsitlevaid peatükke ja nendes tuleb selgelt vahet teha ühest küljest liikmesriigi poolt varem vastu võetud energiatõhususe poliitikate ja meetmete ning teisest küljest uute ja täiendavate poliitika ja meetmete vahel; tuletab meelde taastuvatest allikatest pärit energia kasutamise edendamise direktiivi asjakohaseid sätteid; rõhutab, et komisjonipoolne riiklike tegevuskavade kontrollimine ja vajadusel tagasilükkamine nende esitamise ajal tagavad kvaliteetsema rakendamise hilisemates etappides; nõuab riiklike tegevuskavade ning kliimamuutuse eesmärkidega seotud eri õigusaktidega sätestatud aruannete koordineerimist; palub komisjonil võrrelda riiklike energiatõhususe tegevuskavasid muude samalaadsete riiklike tegevuskavade ja aruannetega, sealhulgas seoses Kyoto protokolliga esitatud dokumentide ja struktuurifondide riikliku strateegilise raamistiku dokumentidega;
48. palub komisjonil arendada välja energiasäästu mõõtmise meetodite ühised põhimõtted, austades täielikult subsidiaarsuse põhimõtet; märgib, et vajadus mõõta ja kontrollida energiatõhususe suurendamise meetmetest tulenevat energiasäästu ei kuulu ainult direktiivi 2006/32/EÜ kohaldamisalasse, vaid see on seotud ka eesmärgi saavutada aastaks 2020 20 % energiasäästu ja teiste tulevaste energiasäästu eesmärkide saavutamise mõõtmisega;
49. palub komisjonil kindlasti tagada, et riiklikud energiatõhususe tegevuskavad moodustaksid selge ja ühise lähenemisviisi ning eelkõige seda, et direktiivi 2002/91/EÜ ja selle võimalike muudetud versioonide nõuded integreeritakse riiklikesse energiatõhususe tegevuskavadesse, et energiatõhususe tegevuskavades kavandataks meetmeid, mis tõepoolest täiendavad olemasolevate riiklike ja ühenduse õigusaktidega nõutavaid energiatõhususe suurendamise meetmeid;
50. nõuab tungivalt, et komisjon nõuaks, et riiklikud energiatõhususe tegevuskavad näitaksid

selgesti, kuidas täidetakse direktiivi 2006/32/EÜ kohane avaliku sektori kohustus eeskujuks olla, ning vajaduse korral esitaks ühenduse õigusakti ettepaneku, mille abil tagataks avaliku sektori juhtiv roll energiatõhususe investeeringute valdkonnas;

51. palub komisjonil uurida võimalusi riigihankemenetluste tugevdamiseks energiatõhususe tingimuste komplekti abil, mis sisaldab energiatõhususe standardite kohustuslikku kohaldamist ja elutsükli energiakulu kohustuslikku arvestamist investeeringute hindamisel; rõhutab, et kõikide tasandite avalikud asutused peaksid siin olema eeskujuks keskkonnasäästliku riigihanke rakendamise oma menetlustes;
52. palub komisjonil üle vaadata teadus- ja arendustegevuseks ette nähtud ühenduse vahendid, et suurendada energiatõhususe parandamiseks mõeldud vahendeid järgmise seitsme aasta finantsperspektiivis;
53. on seisukohal, et komisjon peaks ergutama liikmesriike, kes pole veel võtnud vastu riiklikku energiatõhususe kava, rakendama selles valdkonnas vastu võetud otsuseid;
54. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

SELETUSKIRI

Üldised tähelepanekud

Euroopa Komisjoni dokumendis „Energiatõhususe tegevuskava: potentsiaali realiseerimine“ näidatakse selgesti, et Euroopa Liidu kodanikud raiskavad miljardeid eurosid, kuna nad ei kasuta neile kättesaadavat energiat tõhusalt. Energiatõhusus peaks seetõttu olema üks ELi koostatava energiapoliitika peamisi tugisambaid. Energiatõhusust suurendades tugevdaksime ka varustuskindlust Euroopas. Sisuliste meetmete puudumine tähendab, et Euroopa sõltuvus imporditavast energiast, mis praegu on umbes 50%, võib järgmise 20-30 aasta jooksul kergesti suureneda 70%ni ja mõnedes liikmesriikides võib sõltuvus kasvada veelgi suuremaks. Mõistlikum energiatarbimine vähendaks ka keskkonnale avaldatavat survet. Energiatõhususe suurendamine on üks tulemuslikumaid kasvuhoonegaaside vähendamise viise ja aitab seega tagada ELi laiahaardeliste kliimapoliitika plaanide teostamist. Selles valdkonnas võetud meetmed võivad ühtlasi märkimisväärselt mõjutada Euroopa tööstuse konkurentsivõimet ja seega Lissaboni eesmärkide saavutamist. Lisaks võib energiatõhususe suurendamine vähendada kõige kaitsetumas olukorras olevate tarbijate koormust ja seega ennetada energiapuuduse tekkimist.

Energiatõhususe valdkonnas võetud meetmed võivad aidata saavutada mitmeid ELi üldisi eesmärke. Me arvame, et ELi 2006. aasta direktiivis energiatarbimise kohta nähakse ette meetmed, mis on ühtaegu saavutatavad ja mõistlikud. Me peame soovitatavaks, et liikmesriigid esitaksid riiklikes tegevuskavades kokkuvõtte oma kavandatavatest energiatõhususe suurendamise meetmetest. Õigeid otsuseid on võimalik langetada ainult siis, kui riiklike tegevuskavade koostamise eest vastutavad asutused esitavad dokumendid valitsuse asjakohase toetusega, koostöös turu ja sotsiaalvaldkonna sidusrühmadega ning pärast põhjalikku hindamist.

Riiklikud tegevuskavad

Riiklike energiatõhususe tegevuskavadega seotud peamine nõue on, et nende koostamisel võetaks nõuetekohaselt arvesse liikmesriikide erinevaid geograafilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid tingimusi. Lähimuspõhimõtet tuleb kindlasti rakendada, sest tingimuste erinevuse tõttu võib osutuda vajalikuks meetmete teistsugune tähtsusjärjestus. Näiteks on avaliku transpordi osakaal mõnedes liikmesriikides ikka veel soodne, kuid väheneb jätkuvalt, mistõttu selles valdkonnas tuleks kiiresti meetmeid võtta. Teistes riikides võidakse vajada olulisi meetmeid seoses jaotusvõrgu olukorra või tarbijate nõudmistega. Lisaks ülalnimetatule tuleb dokumentides püstitada realistlikud eesmärgid. See on energiatõhususe valdkonnas oluline kaalutlus, sest tingimuste muutumine (nagu energiakandjate kulud või kliimamuutused) võib meetmete mõistlikku ulatust oluliselt mõjutada. Samal ajal peavad liikmesriikidel olema eesmärkidele vastavad vahendid. Paljude tegevuskavade puuduseks on, et auhnete plaanide kõrval ei ole selgesti esitatud praktilisi samme. Peale selle on oluline, et energiatõhususe kavad sisaldaksid suuniseid kõigi oluliste valdkondade kohta. Selleks on vaja paindlikku institutsioonilist raamistikku ja erinevaid reguleerivaid asutusi.

Riiklikes tegevuskavades tuleks erilist tähelepanu pöörata transpordisektorile. Kuigi otsuseid langetavad institutsioonid ja eksperdid on selle valdkonna asjus üksmeelel, käsitletakse

sektorit terviklikult üksnes mõningates riikides. Komisjonile siiani esitatud dokumentides ei ole seda puudust likvideeritud. Kui üksikud tehnilised korraldused välja arvata, on võetud ainult poolikuid meetmeid tagamaks, et transpordi väliskulud kannaksid heidete tekitajad. Selle küsimusega tuleb tegelda, sest transport tervikuna jääb tulevikus ELi heitkogustega kauplemise süsteemist kõrvale. Seetõttu on liikmesriikide tõhus õigusloome selles valdkonnas hädavajalik.

Tegevuskavades tuleb panna erilist rõhku VKEde rollile energiatõhususe valdkonnas. See on seda vajalikum, et hinnatõus tabab neid väiksema lobitöö haardega ettevõtteid kõige raskemini. Kui VKEde sektor energiatõhususe eesmärki omaks ei võta, võib see eesmärkide saavutamist oluliselt mõjutada. Tegevuskavad peavad sisaldama ka ehitiste energiatõhusust puudutavaid ideid. See annab eriti head võimalused uutele liikmesriikidele. Pillavalt ehitatud korterelamud on kurb tunnistus energia raiskamisest. Mis tahes otsuste tegemisel nende hoonete üle tuleb arvestada ka neis elavate inimestega. Energiatõhususe suurendamise pingutusi ei saa lahutada sotsiaalpoliitikast. Nõuetekohase õigusliku tausta kujundamine ei sõltu mitte ainult ülalnimetatust, vaid arvesse tuleb võtta ka ehitiste struktuurilisi iseärasusi ja omandivormi.

Kuna märkimisväärne osa energiatarbimisest on seotud teenustesektoriga, tuleb tegevuskavades ühtlasi selgelt välja tuua õiguslik korraldus, mida antud riigi juhtkond lähiaastateks kavandab.

Tegevuskavades tuleks ette näha nõuetekohane ülesannete jaotus riigisektori, ettevõtjate ja kodanike vahel. Riigisektoril peab olema energiatõhususe suurendamisel juhtiv osa. Seetõttu tuleks kaaluda teatavate energiatõhususe nõuete kehtestamist riigihankemenetluses. Seda on siiani tehtud vaid üksikutes tegevuskavades. Valitsustele on ühtlasi tõsine vastutus seoses teavitamisega. Teabekampaaniad, isegi energiatõhususele pühendatud veebisaidid või teabepunktid, annaksid olulise panuse tarbijate käitumise kujundamisse. Lisaks sellele peavad valitsused pidama tõelist dialoogi kodanikkonnaga, kellel on suur kogemustepagas.

Liikmesriikide ülesannete hulka kuulub ka energiapuuduse vähendamine energiatõhususe edendamise kaudu. Seetõttu on väga tähtis, et valitsused teavitaksid elanikke energiaarvete suuruse ja tegevuskavades ettenähtud meetmete tihedast seosest. Nii energia- kui sotsiaalpoliitika seisukohast võib tõhusalt mõjuda rahalise toetuse suurendamine investeerimise edendamiseks elanikkonna seas. Seda isegi juhul, kui mitmed liikmesriigid kasutavad suure osa vahenditest energiahindade otsetoetustele. Siiski ei ole energiatõhususe parandamine üksnes valitsuste ülesanne, vaid vaja on turuosaliste ja elanikkonna aktiivset osavõttu.

ELi õigusloome

Euroopa Komisjon on viimasel ajal teinud rea õigusloomealaseid algatusi seoses energiatõhususega. Võib õigustatult oodata, et need viivad ELi energiatõhususe nõudmised vastavusse liidu valdkondliku poliitika ja toetuskavadega. Praegu see kahjuks nii ei ole. Näiteks transpordi valdkonnas ei saa energiatõhususe asjus olulisi edusamme oodata enne, kui ELi toetuskavas, millest see valdkond märkimisväärset abi saab, võetakse arvesse ELi energiatõhususe nõudeid.

Heitkogustega kauplemise süsteemi muutmine aitab saavutada ELi kliimapoliitika eesmärke ja võib positiivselt mõjutada ka Euroopa ärivaldkonna energiatõhusust. Heitkoguste tekitajate suhtes, kes ei kuulu heitkogustega kauplemise süsteemi raamesse, peaksid liikmesriikides kehtima ranged heitkoguste vähendamise ja energiatõhususe suurendamise nõuded.

Kehtivatest ELi õigusaktidest võib tuua mitmeid positiivseid näiteid. Kogemused näitavad, et seadmetele energiatarbimise märgistuse kandmist käsitlev ELi õigusloome mõjutab oluliselt tarbijate tootevalikut. Oleks mõttekas laiendada kõnealuseid õigusakte ka muudele toodetele ning kohandada neid tehnika edusammudega. Kui aga kategooriasse kuulub liiga palju tooteid, võib märgistus oma suunava toime kaotada.

Ühenduse õigusloomel on oluline roll ka ehitiste energiatarbimise valdkonnas. Seetõttu oleks tervitatav õigusaktide laiem kohaldatavus ehitistele. Õkodisaini direktiivi tugevdamine ja pidev kohandamine tehnika arenguga aitaks samuti energiatõhususe poliitikat edendada.

Ka mootorsõidukite heitkoguseid puudutav ettepanek vallandas Euroopa Parlamendis olulise arutelu. Me ei tohi mingil juhul autosid puudutava tulevase õigusloome suhtes ükskõikseks jääda. Lisaks energiatõhususe kaalutlustele on kõnealused õigusaktidel otsustav tähtsus ka kliimapoliitikas. Euroopa Komisjoni koostatavad autorehvide energiatõhususe kavad on igati tervitatavad. Kuna autode arv ja kilometraaz aina suureneb, vajatakse transpordi valdkonnas praegu kohaldatavatest ulatuslikumaid meetmeid. Sellest annab selget tunnistust tõsiasi, et kuigi aastatel 1995–2004 suurenes kütuse tõhusus 12,4%, ei piisanud sellest liikluse tihenemise ja sõidukite suurenemise korvamiseks ning süsinikdioksiidi heited maanteeliikluses suurenesid 26% võrra.

Lisaks ülaltoodule tuleb rõhutada asjaolu, et teadus- ja arendustegevusse toetamine võib aidata saavutada märkimisväärset energiasäästu. Kui seda lisaks liikmesriikide pingutustele ka ühenduse tasandil kooskõlastatakse, võivad tulemused olla veel palju silmapaistvamad. Tasub rõhutada, et pärast 1970. aastate naftakriisi võetud meetmete tulemusel vähenes järsult Euroopa tööstuse energiatarbimise intensiivsus. Suurema tähelepanu pööramine teadusuuringutele ja arendustegevusele võib kiirendada energiatõhusate toodete ja teenuste ilmumist Euroopa turule.

Euroopa Komisjoni ülesanded

Energiatõhususpoliitika võib osutada edukaks siis, kui ELi õigusloomemenetlused ja riiklikud tegevuskavad on tegevussuundade suhtes kooskõlastatud. Eeskätt Euroopa Komisjon peab tagama, et see nii oleks. Komisjon peab riiklike tegevuskavasid põhjalikumalt ja teaduslikel alustel analüüsima. Eelkõige tuleb tähelepanu pöörata sellele, kas liikmesriikide institutsionaalsest võimekusest piisab võetud kohustuste täitmiseks. Arvatavasti ei ole üksikasjalikku analüüsi siiani toimunud seetõttu, et paljud liikmesriigid on tegevuskavade esitamisega hilinud. Komisjon peab ühtlasi uurima, kas toetuskavad on energiatõhususe eesmärkidega kooskõlastatud. Seda on vaja nii ühenduse kui liikmesriikide tasandil.

Komisjon peab läbi vaatama teadus- ja arendustegevuseks mõeldud ühenduse vahendid, et anda energiatõhususele järgmises seitsmeaastases finantsperspektiivis olulisem koht. Peale selle peab komisjon selgitama tegevuskavade hilinud esitamise põhjused ja võtma rangeid meetmeid edasiste viivituste ennetamiseks.

5.12.2008

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile

riiklike energiatõhususe tegevuskavade järelmeetmete kohta: esimene hinnang
(2008/2214(INI))

Arvamuse koostaja: Emanuel Jardim Fernandes

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab energiatõhususe olulist potentsiaali paljudes sektorites; rõhutab, et ainult kõrgema tasemega tehnilise innovatsiooni ning tervikliku ja koordineeritud lähenemisviisi abil, mis hõlmab kohalikku, piirkondlikku, siseriiklikku ja ühenduse poliitikat, on võimalik rakendada tulevikku vaatavat pikaajalist strateegiat, mis tagab projektidevahelise järjepidevuse ja annab parimad tulemused;
2. toonitab asjaolu, et energiatõhusust tuleb käsitleda Euroopa ja ülemaailmse prioriteedina, võttes arvesse ülemaailmse energianõudluse suurenemist, nafta ja gaasi hinnatõusu ning kliimamuutuse mõju;
3. rõhutab energiatõhususe ja territoriaalse ühtekuuluvuse seost, nagu sellele on tähelepanu juhitud rohelistes raamatus territoriaalse ühtekuuluvuse kohta, seoses energiatõhususe meetmete positiivse panusega säästvasse arengusse, energiavarustuse kindluse, hästikavandatud ruumistrateegia olulisuse ning pikaajaliste lahenduste leidmisega kõikide piirkondade jaoks;
4. kutsub komisjoni tegema riiklike energiatõhususe tegevuskavade raames koostööd liikmesriikide ja teiste asjaosalistega, kindlustamaks, et meetmete esitamisel, mis peaksid tagama suurema tõhususe, pööratakse piisavat tähelepanu kõikide, sealhulgas saarte, mägiste ja äärepoolseimate piirkondade ning uute liikmesriikide piirkondade iseloomulikele tunnustele ja probleemidele;
5. märgib kahjutundega, et enamikus liikmesriikides on energiaga seotud projektidele, eriti

energiatõhususe projektidele eraldatud vahendid endiselt ebapiisavad ning seejuures ei võeta piisavalt arvesse piirkondlikke erinevusi; arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika annab raamistiku energiatõhususe, taastuvenergia kasutamise ja ka energia infrastruktuuriga seotud projektide rahastamiseks, kutsub liikmesriike ja piirkondi oma vastavate tegevuskavade rakendamisel keskenduma uuenduslikele meetmetele, et töötada välja tasuvad energiatõhususe lahendused; rõhutab, et erasektor peaks riiklike meetmete toel mängima suuremat rolli uutesse säästvatesse energeetikatehnoloogiatesse investeerimisel ja nende arendamisel, võttes samuti uuenduslike meetmeid rohkem energiatõhususele keskendunud hoiaku omandamiseks; on veendunud, et selle tulemusel võivad nii avalik kui ka erasektor;

6. julgustab liikmesriike võimaluse korral olulisel määral kasutama alternatiivseid taastuvenergiaallikaid, nagu tuul, biomass, biokütused ning samuti laine- ja loodete energia;
7. kutsub liikmesriike kavandama pikaajalisi teadlikkuse suurendamise kampaaniaid energiatõhususe valdkonnas, keskendudes nii avalike kui ka erahoonete energiatõhususele ning ühtlasi veendes üldsust, et energiatõhusus säästab reaalset nende raha; samuti kutsub komisjoni, liikmesriike ja piirkondi ergutama riiklike ja piirkondlike programmide kasutamist mehhanismide kujundamiseks, mis edendaksid struktuurifondide investeringuid nii mitmepereelamute kui sotsiaalelamute sektorisse, energiatõhususe valdkonna innovatsiooni- ja uurimisprojektidesse ning energiateenustega tegelevatesse ettevõtetesse, et toetada rohelist tehnoloogiat ning kohalikku säästvat majandusarengut;
8. julgustab eelkõige liikmesriike ja piirkondi kasutama struktuurifonde oma territooriumil temaatiliste võrgustike loomiseks 2008. aasta tegevusprogrammiga „Arukas energeetika – Euroopa” sätestatud kooskõlastatud meetme raames, et saada teavet teiste ELi piirkondade tavade kohta seoses energia tõhusa kasutamisega ning vahetada selle valdkonna oskusteavet ja kogemusi;
9. palub komisjonil struktuurifondide järgmisel programmiperioodil toetada energiatõhususe eesmärke, tugevdada nendega seotud prioriteetseid eesmärke ning toetada konkreetsete meetmete ja tehnoloogia edendamist energia säästmiseks ja selle tõhusaks kasutamiseks, sealhulgas edendades partnerlust sellistes projektides nagu hoonete renoveerimine, tänavavalgustuse ajakohastamine ja keskkonnasäästlik transport, kaugkütteseadmete ajakohastamine ning kütte ja elektri tootmine;
10. rõhutab ELi ametiasutuste strateegilist rolli – eriti piirkondlikul ja kohalikul tasandil – vajaliku institutsionaalse toetuse tõhusamal rakendamisel energiatõhususe algatuste jaoks, nagu on kirjeldatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiivis 2006/32/EÜ, mis käsitleb energia lõpptarbimise tõhusust ja energiateenuseid; soovib tugevdada kitsalt piiritletud teabe- ja koolituskampaaniaid, kasutades näiteks kergesti mõistetavaid energiatõhususe märgiseid, ning energiaga seotud katseprojekte ja koolitusi nende piirkondlike ja kohalike asutuste territooriumil, kelle eesmärk on suurendada kodanike teadlikkust ja muuta nende käitumist;
11. tõstab esile transpordisektori võtmerolli energiatarbimise vähendamisel ja energiatõhususe edendamisel;

12. on seisukohal, et kõikide tasandite ametiasutused peaksid vastavalt oma finantsolukorrale olema esimesed, kes näitavad eeskuju oma tööruumides energiatõhusate seadmete kasutamisega, keskkonnasäästliku riigihanke rakendamisega menetlustes ning energiasäästlike tavade edendamiseks oma igapäevases tegevuses.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	2.12.2008
Lõpphääletuse tulemused	+: 41 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Emmanouil Angelakas, Stavros Arnaoutakis, Jana Bobošíková, Wolfgang Bulfon, Giorgio Carollo, Antonio De Blasio, Bairbre de Brún, Petru Filip, Gerardo Galeote, Eugenijus Gentvilas, Monica Giuntini, Ambroise Guellec, Marian Harkin, Jim Higgins, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Mieczysław Edmund Janowski, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Miloš Koterec, Constanze Angela Krehl, Florencio Luque Aguilar, Jamila Madeira, James Nicholson, Jan Olbrycht, Maria Petre, Wojciech Roszkowski, Grażyna Staniszewska, Catherine Stihler, Margie Sudre, Kyriacos Triantaphyllides, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Brigitte Douay, Emanuel Jardim Fernandes, Ramona Nicole Mănescu, Samuli Pohjamo, Jürgen Schröder, Bart Staes, László Surján, Iuliu Winkler

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	21.1.2009
Lõpphääletuse tulemused	+: 49 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Šarūnas Birutis, Jan Březina, Philippe Busquin, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Den Dover, Lena Ek, Nicole Fontaine, Adam Gierek, Norbert Glante, András Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein, Erna Hennicot-Schoepges, Mary Honeyball, Ján Hudacký, Romana Jordan Cizelj, Werner Langen, Anne Laperrouze, Eluned Morgan, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Atanas Papanizov, Aldo Patriciello, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Andres Tarand, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Claude Turmes, Nikolaos Vakalis, Alejo Vidal-Quadras
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Pilar Ayuso, Ivo Belet, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Matthias Groote, Cristina Gutiérrez-Cortines, Mieczysław Edmund Janowski, Toine Manders, Vittorio Prodi, Esko Seppänen, Silvia-Adriana Ţicău
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	Marian-Jean Marinescu